

RITKA ZENGŐLÉGYFAJOK A BAKONY FAUNÁJÁBAN (DIPTERA: SYRPHIDAE), III.

TÓTH SÁNDOR
Zirc

ABSTRACT: Some rare species of the family hoverflies in the fauna of Bakony Mountains (Diptera: Syrphidae), III. – Based on the collection of the Bakony Museum of Natural History, the author describes in detail the rare syrphid species found in Bakony Mts. Of the 34 species reported in the first and in the second part of the series (TÓTH 1989, 1990b) 11 are new for the Hungarian fauna. This third part of the series contains 11 species, of them following 4 species are new for our fauna: *Cheilosia bergenstammi* (BECKER 1894), *Cheilosia insignis* LOEW, 1857, *Myolepta nigratarsis* COE, 1957, *Sphaerophoria shirchan* VIOLOVITS, 1957.

Bevezetés

„A Bakony természeti képe” program keretében folyó dipterológiai vizsgálatok nyomán (TÓTH 1992b) ma már viszonylag jól ismerjük a Bakony-hegység zengőlégy faunáját. A kutatások számos ritka előfordulását, sőt nemegyszer Magyarország faunájára is új faj kimutatását eredményezték. Ezek közül 34 faj ismertetése már korábbi publikációkban (TÓTH 1989, 1990b) megtörtént. A 11 újabb fajt tárgyaló jelen dolgozat kitér röviden az egyes fajok általános és magyarországi elterjedésére, tételesen felsorolja az eddig ismert lelőhelyeket és esetenként egyéb információkat is közöl. A 11 faj közül az alábbi 4 számít Magyarországi faunájára újnak: *Cheilosia bergenstammi* (BECKER, 1894), *Cheilosia insignis* LOEW, 1857, *Myolepta nigratarsis* COE, 1957, *Sphaerophoria shirchan* VIOLOVITS, 1957.

A lelőhelyek jegyzéke

A dolgozatban szereplő fajok eddig kimutatott lelőhelyeinek (1. ábra) ismertetésénél érvényesül a faunisztikai adatközlés hazai egységesítésére irányuló törekvés (DÉVAI – MISKOLCZI – TÓTH 1987). A gyűjtőhelyek UTM-kódos listája a külföldiek részére is lehetővé teszi az adatok felhasználását. A jegyzékben szereplő lelőhelyek Magyarország UTM rendszerű térképén való feltüntetése a szemléletességet is szolgálja.

BT 71	Balatonfűzfő
DU 62	Bálvány (Nagyvisnyó)
XN 17	Brennbergbánya
CT 56	Budapest
BT 83	Burok-völgy (Isztimér)
BS 80	Dömörkapu (Pécs)
CS 48	Dunaföldvár
YN 12	Esztergáli-völgy (Hárskút)
XN 93	Farkasgyepű
YN 04	Fenyőfői Ósfenyves (Fenyőfő)
XM 89	Fenyős-domb (Tapolca)
DU 10	Galyatető (Mátraszentimre)
DU 62	Garadna-völgy (Miskolc)
YN 03	Gerence-völgy (Bakonybél)
ES 17	Gerla-Marói-erdő (Doboz)
DU 43	Gyepes-völgy (Arló)
XM 85	Hosszúvíz
DU 67	Jósvafő
DU 67	Kecső-patak völgye (Jósvafő)
YN 10	Koloska-völgy (Balatonfüred)
XM 99	Kornyi-tó (Kővágóörs)
DU 62	Látó-kövek (Miskolc)
YN 23	Malomréti-völgy (Olaszfalu)
XM 85	Nagy-gyóttai-erdő (Marcali)
DU 63	Odvas-kő (Mályinka)
WM 99	Orfalu
EU 26	Ördög-völgy (Regéc)
YN 13	Pintér-hegy (Zirc)
YL 08	Potony
BS 91	Püspökszentlászlói Arborétum (Hosszúhetény)
ES 27	Remetei-erdő (Sarkad)
CS 18	Simontornya
XM 84	Soponyai-halastó (Mesztegyő)
XN 18	Sopron
DU 52	Szalajka-völgy (Szilvásvár)
YN 13	Szarvaskút (Zirc)
DU 63	Szentlélek-hegy (Mályinka)
XM 88	Szigligeti-arborétum (Szigliget)
XM 19	Szócei Tőzegmohás (Szóce)

- DU 60 Tardi-patak völgye (Cserépváralja)
 XM 79 Tátika (Zalaszántó)
 YN 03 Vörös János-séd (Ugod)
 YN 13 Zirc
 YN 13 Zirci Arborétum (Zirc)

A fajok ismertetése

Cheilosia bergenstammi (BECKER, 1894)

Észak-, Közép- és Kelet-Európából, valamint a Transzkaukázusból ismerjük előfordulását (PECK 1988). Egész elterjedési területén szórványosan gyűjthető, ezt megerősítik magyarországi adatai is. A hazai tapasztalatok szerint elsősorban a hegy- és dombvidékek lakója, de kivételesen a síkságról (Potony) is előkerült. Bár az első (publikálatlan) hazai példánya a Bükkből származik, eddig ismert lelőhelyei zömmel a Bakony-hegységben találhatók. Magyarország faunájára új faj.

- Bálvány (Nagyvisnyó), 1957. 06. 01., 1 ♀, leg. Mihályi F.
- Burok-völgy (Isztimér), 1975. 05. 07., 1 ♀, leg. Tóth S.
- Fenyőfői Ósfenyves (Fenyőfő), 1978. 05. 31., 1 ♀, leg. Kasper Á.
- Gerence-völgy (Bakonybél), 1970. 05. 14., 1 ♀, leg. Tóth S.
- Potony, 1977. 05. 03., 1 ♂, leg. Tóth S.
- Zirc, 1988. 10. 04., 1 ♀, leg. Tóth S., det. C. Claussen

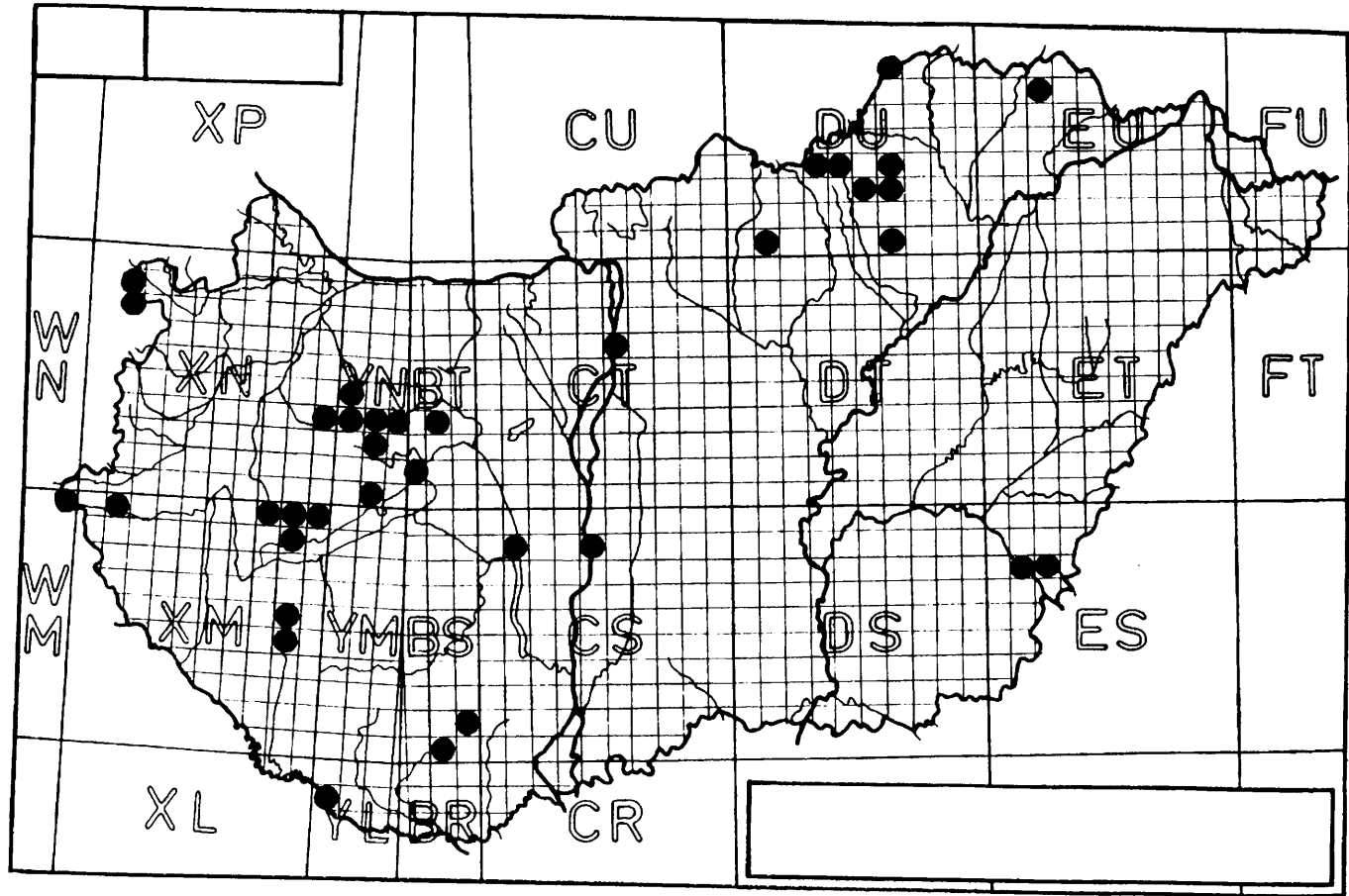
E ritka zengőlégy imágójának repülése – külföldi adatok szerint – május közepétől június végéig és június közepétől szeptember végéig tart (TORP 1984). Rajzási maximuma májusra és augusztus közepére esik. Feltételezhetően két nemzedéke van, ezt a mi adataink is megerősítik. Hazánkban a jelek szerint valamivel korábban, május elején kezdődik és később, szeptember első felében fejeződik be a rajzása. Lárvája fitofág, tápnövénye a *Senecio jacobaea*. Imágóit eddig az alábbi növények virágán sikerült gyűjteni: *Caltha palustris*, *Leontodon autumnalis*, *Taraxacum officinalis*.

Cheilosia fraterna (MEIGEN, 1830)

Csaknem egész Európában megtalálták, de kimutatták a Transzkaukázusból, Nyugat- és Kelet-Szibériából, valamint a Távol-Keletről is (PECK 1988). Egész elterjedési területén, így Magyarországon is meglehetősen ritka. Első hazai adata még a múlt század végéről származik Budapestről (THALHAMMER 1899), de a bizonyító példány nem áll rendelkezésre. Ritkaságát igazolja, hogy csaknem egy évszázad eltelt, mire újra sikerült gyűjteni. Budapesten kívül eddig csak a Bakony-hegységből és az Alpokaljáról ismerjük.

- Malomréti-völgy (Olaszalu), 1992. 05. 12., 1 ♂, Tóth S.
- Szőcei Tőzegmohás (Szőce), 1986. 05. 01., 2 ♂, leg. Tóth S. det. C. Claussen.

Feltehetően egynemzedékes tavaszi–nyári eleji faj. Lárvája fitofág, tápnövénye a *Cirsium palustre*. Imágója az Alpokalján a *Caltha palustris*, a Bakonyban pedig a *Taraxacum officinalis* virágáról került a hálába.

1. ábra: A dolgozatban szereplő ritka zengőlégyfajok gyűjtőhelyei Magyarország UTM-rendszerű hálótérképén
 Abb. 1: Die in die UTM Netzkarte Ungarns eingetragenen Sammelplätze von seltenen Syrphiden

***Cheilosia insignis* LOEW, 1857**

Jelenlegi adataink szerint európai elterjedésű. Eddig csak Ausztriából, Belgiumból, Lengyelországból, Németországból és Romániából közölték (PECK 1988). Egész elterjedési területén szórványos megjelenésű. Magyarországon a legkritikább zengőlegyek egyike. Eddigi egyetlen és hazánk faunájára új adata a Bakony hegységből származik. Előfordulási körülményeiről nincsenek ismereteink. Lelőhelye:

– Malomréti-völgy (Olaszfalu), 1977. 04. 30., 1 ♂, leg. Tóth Ilona.

***Cheilosia nebulosa* (VERRALL, 1871)**

Általános elterjedése PECK (1988) szerint csupán a Brit-szigetekre (Írország, Nagy-Britannia), Romániára és Svájcra korlátozódik. További részletesebb elterjedési adatait ismerjük más szerzőktől (CLAUSSEN – SPEIGHT 1988) közleményéből: Ausztria, Belgium, Bulgária, Dalmácia, Finnország, Franciaország, Lengyelország, Írország, Magyarország, Nagy-Britannia, Németország, Svájc, valamint az egykori Szovjetunió kelet-európai területe. Hazánkból első és egyetlen említését a Fauna Regni Hungariae-ban találhatjuk Dunaföldvárról és Sopronból (THALHAMMER 1899). Ezt követően csak a század közepén sikerült újból gyűjteni a Mecsekben, majd később a Balaton-felvidéken. Az elmúlt években feltűnően megszaporodtak a leelőhelyei. Ez azonban feltehetően nem a faj gyakoribbá válásával, hanem a tavaszi gyűjtések intenzitásának növekedésével magyarázható. E zengőlégy ugyanis kifejezetten egynemzedékes tavaszi állat, rajzása már márciusban megkezdődik és legfeljebb május közepéig tart. Gyűjtési adatai:

– Balatonfűzfő, 1975. 04. 23., 1 ♀, Malaise-csapda, leg. Tóth S.

– Dömörkapu (Pécs), 1956. 04. 17., 1 ♀, leg. Móczár L., det. C. Claussen.

– Fenyős-domb (Tapolca), 1990. 04. 28., 2 ♀, leg. Tóth S.

– Gerla-Marói-erdő (Doboz), 1991. 04. 26., 1 ♀, leg. Tóth S.

– Hosszúvíz, 1990. 03. 31., 1 ♀, leg. Tóth S.

– Nagy-gyótai-erdő (Marcali), 1990.03.20., 1 ♀, leg. Tóth S.

– Remetei-erdő (Sarkad), 1991. 04. 23., 1 ♀, leg. Tóth S.; 1991. 04. 29., 1 ♀, leg. Tóth S.

Az eddigi tapasztalatok szerint erdős vidékeken él, de a nyíltabb biotópokat (tisztások, erdőszelek) kedveli. Csak egyesével fogható, pl. virágzó fűzön vagy galagonyán.

***Milesia crabroniformis* (FABRICIUS, 1775)**

Mediterrán elterjedésű, feltűnően nagy testű zengőlégy. A Madeira-szigetetről leírt fajt eddig viszonylag kevés országból közölték. Előfordul Bulgáriában, Franciaországban, Jugoszláviában, Olaszországban, Portugáliában, Spanyolországban és Grúziában (PECK 1988). Újabb adatok szerint megtalálták Svájcban is (MAIBACH – GOELDIN DE TIEFENAU – DIRICKX 1992). Magyarországról Simontornyáról publikálták (PILLICH 1914). Pillich Ferenc nem volt dipterológus, de Simontornya ízeltlábú faunáját tárgyaló könyvéből kiderül, hogy kétszárnyú anyagának meghatározását a kor egyik dipterológus szaktektentélye, Thalhammer József ellenőrizte. Így az adat valódiságában tulajdonképpen bizonyító példány hiányában sincs okunk kételkedni. Annál is inkább, mivel a másik, szintén mediterrán elterjedésű *Milesia* faj (*Milesia semiluctifera*) ugyancsak előkerült hazánkból, közelebről Révfülöpon a Vég-máli-hegyen találták meg (TÓTH 1990b). Pillich közlésének valódiságát az is alátámasztja, hogy a közelmúltban a *Milesia crabroniformis* újabb példányát sikerült megfogni a szubmediterrán éghajlati vonásokat mutató Balaton-felvidéken:

– Koloska-völgy (Balatonfüred), 1990. 07. 19., 1 ♀, leg. Tóth S.

Mivel hazánkban mindkét *Milesia* faj igen ritka, egyelőre nincs konkrét bizonyíték arra, hogy a gyűjtött példányok valóban a Balaton-felvidéken fejlődtek. Az is igaz viszont, hogy ezek a fajok nem tartoznak a migrációra hajlamos zengőlegyek közé.

***Myolepta nigratarsis* COE, 1957**

A Macedóniából leírt ritka fajt PECK (1988) Jugoszlávián kívül csupán a volt Szovjetunió európai részének területéről és a Transzkaukázusból említi. Magyarországon rendkívül ritka, egyetlen és egyszersmind hazánk faunájára új példánya a Bakony-hegységből származik. Előfordulási körülményeiről nem tudunk bővebbet.

– Tátika (Zalasántó), 1974. 06. 19., 1 ♀, leg Tóth S.

***Pipizella zenegenensis* GOELDLIN DE TIEFENAU, 1974**

Eddig ismert elterjedése csupán Európa néhány országára korlátozódik. Megtalálták Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Spanyolországban és Svájcban (PECK 1988). Magyarországi előfordulása nagyon szórványos. Először a Bakony hegységben sikerült megfogni, de első irodalmi említése Somogyból származik. A Boronka-melléki Tájvédelmi Körzet Syrphidae faunáját ismertető dolgozatban (TÓTH 1992a) ugyanaz a mondat szerepel, hogy faunára új fajként elsőnek a Bakonyból közölték, ez a megállapítás a jelen dolgozat megjelenésének elhúzódása miatt érvényét veszítette. Sőt mi több, időközben már a Gyepes-völgyben gyűjtött példány adatai is publikálásra kerültek (TÓTH 1995). A faj ennek ellenére továbbra is meglehetősen ritkának tekinthető. Hazai lelőhelyei:

– Gyepes-völgy (Arló), 1991. 08. 01., 1 ♂, leg. Tóth S.

– Soponyai-halastó (Mesztegnyő), 1991. 07. 31., 1 ♂, leg. Tóth S.

– Szarvaskút (Zirc), 1990. 04. 24., 1 ♂, leg. Tóth S.

***Psilota anthracina* MEIGEN, 1822**

Viszonylag széles elterjedésű faj, melyet kimutattak Európa néhány országából (Franciaország, Lengyelország, Nagy-Britannia, Németország, Románia), Oroszország európai területéről, valamint a Transzkaukázusból (PECK 1988). Az eddigi gyűjtések adatai szerint sehol sem gyakori, nálunk is nagyon szórványos megjelenésű. Az első hazai irodalmi említése a Déli-Bükkből származik (TÓTH 1975). A Bükkön kívül jelenleg az Alpokaljáról és a Bakony-hegységből ismerjük. Lelőhelyadatai:

– Brennbergbánya, 1981. 06. 08., 1 ♀, leg. Tóth S.

– Burok-völgy (Isztimér), 1973. 05. 28., leg. Tóth S.

– Tardi-patak völgye (Cserépváralja), 1957. 05. 15., 1 ♀, leg. Tóth S.; 1957. 05. 30., 1 ♀, leg. Tóth S.

Életmódjáról és előfordulási körülményeiről ritkasága miatt alig tudunk valamit. Bakonyi példánya *Aegopodium podagraria* virágzatáról származik.

***Rhingia rostrata* (LINNAEUS, 1758)**

Széles elterjedésű faj, mely csaknem egész Európában megtalálható, de előfordul a Transzkaukázusban és Nyugat-Szibériában is (PECK 1988). Mindenütt, így Magyarországon is ritka. Faunisztikai irodalmunk először Brennbergbányáról említi (FASZL 1878). A századforduló alapvető zoológiai munkájában (THALHAMMER 1899) „Sparsim ubiquo occurit” megjegyzéssel szerepel, de közelebbi lelőhelye nincs megnevezve. Ezt követően csak századunk közepén sikerült gyűjteni a Zirci Arborétumban. Érdekes, hogy az arborétumban az 1990-ben működtetett Malaise-csapda is megfogta. Az Alpokalján és a Bako-

nyon kívül biztos adatát egyelőre csak az Aggteleki Nemzeti Parkból és a Mecsekből ismerjük.

- Burok-völgy (Isztimér), 1977. 05. 17., 1 ♀, leg. Tóth S.
- Jósvalfő, 1990. 08. 16., 1 ♂, Malaise-csapda, leg. Tóth S.
- Pintér-hegy (Zirc), 1976. 05. 16., 1 ♂, leg. Tóth S.
- Püspökszentlászlói Arborétum (Hosszúhetény), 1984. 05. 19., 1 ♂, Malaise-csapda, leg. Tóth S.
- Zirci Arborétum (Zirc), 1957. 05. 25., 1 ♂, leg. Móczár L.; 1990. 06. 22., 1 ♀, Malaise-csapda, leg. Tóth S.

Hazai adatai alapján egyértelműen montán jellegű fajnak látszik, ez megkérdőjelezi a szigligeti előfordulását (TÓTH 1978).

Sphegina sibirica STACKELBERG, 1953

A palearktikus régió jelentős részében elterjedt. Megtalálták elsősorban Közép- és Észak-Európa számos országában, de előfordul a Transzkaukázusban, Közép-Ázsiában (Kirgizia), Nyugat- és Kelet-Szibériában, valamint a Távolszelesten (PECK 1988, THOMPSON – TORP 1986). Az utóbbi szerzőpáros munkájában a faj elterjedését ábrázoló térképen a revízióra kiküldött bakonyi példány szerepel, de lelőhelyadatok nincsenek megadva.

- Esztergályi-völgy (Hárskút), 1975. 05. 23., 1 ♂, leg. Tóth S.
- Farkasgyepű, 1978. 08. 10., 1 ♀, leg. Tóth S., det. E. Torp.
- Galyatető (Mátrászentimre), 1983. 06. 09., 2 ♀, leg. Tóth S.
- Garadna-völgy (Miskolc), 1981. 05. 26., 1 ♂, leg. Papp L.; 1982. 06. 16., 1 ♂, leg. Vály Á.
- Kecső-patak völgye (Jósvalfő), 1992. 06. 28., 2 ♂ 1 ♀, leg. Tóth S.; 1993. 06. 25., 1 ♀, leg. Tóth S.

Tóth S.

- Látó-kövek (Miskolc), 1979. 07. 03-06., 1 ♂, leg. Bajza Zs. – Papp L.
- Malomréti-völgy (Olaszfalva), 1975. 06. 10., 1 ♀, leg. Tóth S., det. E. Torp.
- Odvas-kő (Mályinka), 1979. 06. 12., 1 ♂, leg. Bajza Zs. – Papp L.
- Orfalva, 1993. 07. 05., 2 ♂, leg. Tóth S.
- Ördög-völgy (Regéc), 1960. 06. 26., 1 ♂, leg. Zsirkó G.
- Szalajka-völgy (Szilvásvárad), 1982. 06. 03., 3 ♂, leg. Bessenyi F.
- Szentlélek-hegy (Mályinka), 1979. 06. 11., 1 ♂, leg. Bajza Zs. – Papp L.
- Vörös János-séd (Ugod), 1983. 05. 12., 1 ♂, leg. Tóth S.

Mint a felsorolásból kitűnik, a fajnak már viszonylag sok lelőhelyét ismerjük, ennek ellenére sem nevezhetjük gyakorinak. Előfordulási helyei kivétel nélkül hegyvidékiek, ennek alapján egyértelmű montán jellegűnek tekinthetjük. Kizárólag nedves, párás biotópokban, vizek partján él, leggyakrabban virágokon (*Aegopodium podagraria*, *Anthriscus sylvestris*, *Ranunculus acer*, *Sorbus aria*) gyűjthetjük.

Sphaerophoria shirchan VILOVITS, 1957

A Szahalin-szigetéről leírt zengőlégy általános elterjedését egyelőre feltehetően csak hiányosan ismerjük. Fő élőhelyei valószínűleg Ázsiában vannak, de az utóbbi időben Európa több pontjáról is sikerült kimutatni. Az irodalom (PECK 1988) Európában Csehországot és Ukrajnát, Ázsiában pedig Kelet-Szibériát, Távolszeletet és Mongóliát említi. Szlovákiában a szerző is gyűjtötte Stebnicka Huta környékén (TÓTH 1990a), valamint Németországban a Tübingi-erdőben (publikálatlan adat). Németországból Baden-Württembergből is ismerjük (DOCZKAL et al. 1993). Nem kis meglepetésre újabban előkerült Ma-

gyarországon a Bakonyból is. Egész elterjedési területén meglehetősen ritka. Bakonyi lelőhelye:

– Vörös János-séd (Ugod), 1992. 05. 11. 2 ♂, leg. Tóth S.

E hazánk faunájára új faj előfordulási körülményeit és életmódját még nem ismerjük.

Köszönetnyilvánítás

A dolgozatban szereplő fajok néhány példányának determinálásában vagy revíziójában értékes segítséget nyújtott C. Claussen (Flensburg) és E. Torp (Jelling), amiért e helyen is köszönet illeti őket.

Irodalom – Literatur

Claussen, C.–Speight, M. C. D. (1988): Zur Kenntnis von *Cheilosia vulpina* (MEIGEN, 1822) und *Cheilosia nebulosa* VERRALL, 1871 (Diptera: Syrphidae) – Bonn. zool. Beitr., 39. 19–28. p.

Dévai Gy.–Miskolczi M.–Tóth S. (1987): Javaslatok a faunisztikai adatközlés és számítógépes adatfeldolgozás egységesítésére. I. rész: Adatközlés – *Folia Musei Historico-naturalis Bakonyiensis*, 6. 29–42. p.

Doczkal, D.–Schmid, U.–Ssyman, A.–Stuke, J. H.–Treiber, R.–Hauser, M. (1993): Rote Liste der Schwebfliegen (Diptera: Syrphidae) Baden-Württembergs – *Natur und Landschaft* 68. 608–617. p.

Fászl I. (1878): Adatok Sopron légyfaunájához – *A Pannonhalmi Szent-Benedek-rend soproni kath. főgymnasiumának értesítője az 1877/78. tanévről*, 29–33. p.

Maibach, A.–Goeldin de Tiefenau, P.–G. Dirickx, H. (1992): Liste faunistique des Syrphidae de Suisse (Diptera) – *Misc. Faun. Helv.* 1. 1–51. p.

Peck, L. V. (1988): Family Syrphidae – In Soós Á. and Papp L. (eds): *Catalog of Palearctic Diptera*, 8. 11–230. p.

Pillich F. (1914): *Aus der Arthropodenwelt Simontornya's* – *Simontornya*, p. 1–172.

Thalhammer J. (1899): *Ordo Diptera* – In: *Fauna Regni Hungariae III. Arthropoda*, 37–43. p.

Thompson, F. C.–Torp, E. (1986): Synopsis of the European species of *Sphegina* Meigen (Diptera: Syrphidae) – *Ent. scand.*, 17. 235–269. p.

Torp, E. (1984): *De danske svirrefluger* (Diptera: Syrphidae) – *Danmarks Dyreliv*, 1. 1–300. p.

Tóth S. (1975): Adatok a Tardi-patak völgye Diptera faunájához – *A Herman Ottó Múzeum Évkönyve*, 13–14: 587–615.

Tóth S. (1978): Dipterológiai vizsgálatok a Szigligeti Arborétumban – *A Veszprém megyei Múzeumok Közleményei*, 13: 105–109. p.

Tóth S. (1989): Seltene Schwebfliegen in der Fauna des Bakony-Gebirges (Diptera: Syrphidae), I. – *Folia Musei Historico-naturalis Bakonyiensis*, 8. 67–78. p.

Tóth S. (1990a): Angaben zur Kenntnis der Schwebfliegen-Fauna der Slowakei (Diptera: Syrphidae) – *Folia Musei Historico-naturalis Bakonyiensis*, 9. 91–108. p.

Tóth S. (1990b): Seltene Schwebfliegen in der Fauna des Bakony-Gebirges (Diptera: Syrphidae), II. – *Folia Musei Historico-naturalis Bakonyiensis*, 9. 81–90. p.

- Tóth S.** (1992a): A Boronka-melléki Tájvédelmi Körzet zengőlégy faunája (Diptera: Syrphidae) – Dunántúli Dolg. Term.tud. Sor., 7. 289–313. p.
- Tóth S.** (1992b): A kétszárnyú (Diptera) fauna kutatásának helyzete a Bakony-hegységben – Folia Musei Historico-naturalis Bakonyiensis, 11. 181–201. p.
- Tóth S.** (1995): A Gyepes-völgy zengőlégy faunája (Diptera: Syrphidae) – Acta Acad. Agr. Nova Ser. 21 (Suppl. 1.). 21–42. p.

SELTENE SCHWEBFLIEGEN IN DER FAUNA DES BAKONY-GEBIRGES (DIPTERA: SYRPHIDAE), III.

Die Arbeiten zur Schwebfliegenfauna des Bakony-Gebirges wird schon sehr weit fortgeschritten gemacht. Im Bakonyer Naturwissenschaftlichen Museum befindet sich eine ziemlich grosse, mehr als 20 Tausend Exemplare Syrphiden-Sammlung, die zahlreiche seltene, sogar für Ungarns Fauna neue Arten enthält. Dafür schien es nun gerechtfertigt die als interessant erscheinenden Arten in einzelnen Aufsätzen zu besprechen. Im ersten und im zweiten Teil dieser Serie (TÓTH 1989, 1990b) hat der Verfasser 34 Arten besprochen. Bekannt gegeben wird die allgemeine Verbreitung der betreffenden Art sowie ihre Verbreitung in Ungarn gegebenen falls werden die Fundorte aus dem Bakony-Gebirge eingehender behandelt samt übrigen Informationen über die Art.

Von den in diesem dritten Aufsatz behandelten 11 Arten können folgende 4 als neu für unsere Fauna erklärt werden: *Cheilosia bergenstammi* (BECKER, 1894), *Cheilosia insignis* LOEW, 1857, *Myolepta nigritarsis* COE, 1957, *Sphaerophoria shirchan* VIOLOVITS, 1957.

A kézirat lezárva: 1996. szeptember

A szerző címe
(Anschritt des Verfassers):

DR. TÓTH Sándor
ZIRC
Széchenyi u. 2.
H – 8420